

Cuvânt duhovnicesc

Har vouă și pace de la cel care a fost, este și va fi!

Se povestește că un tânăr zidar participa la lucrările de refacere a unei locuințe. La un moment dat, dezlipind o bucată de tencuială, a observat că o cărămidă fusese înlocuită cu o carte. Un volum gros care fusese zidit. Curios, l-a luat. Era o Biblie. Cine știe cum a ajuns acolo...

Tânărul zidar nu fusese interesat niciodată de chestiunile religioase, dar în timpul pauzei de masă a început să citească din acea carte.

A continuat și seara, acasă, precum și în multe alte seri. Încet, încet, a descoperit cuvintele pe care Dumnezeu i le adresa chiar lui. Iar viața i s-a schimbat.

Doi ani mai târziu, firma tânărului s-a transferat pentru muncă în Arabia. Acolo, muncitorii locuiau împreună în camere mici. Într-o seară, colegul zidarului l-a privit pe când începea să citească liniștit din Biblia sa.

”Ce citești?” l-a întrebat.

”Biblia”.

”Of, Biblia. Numai prostii! Gândește-te că eu, odată, am zidit una într-un perete al unei case din apropierea orașului Milano. Aș fi curios să știu dacă diavolul a reușit s-o scoată de acolo!”

Tânărul zidar l-a privit surprins pe colegul său.

”Și dacă eu îți arăt chiar acea Biblie?”

”Aș recunoaște-o pentru că am însemnat-o.”

Tânărul zidar i-a dat colegului său Biblia: ”Recunoaște-ți semnul.”

Celălalt a luat cartea în mână și a rămas tulburat. Era chiar Biblia pe care o zidise, în timp ce le spusese colegilor de lucru: ”Vreau să văd dacă va ieși de aici.”

Zidarul a zâmbit: ”După cum vezi, s-a întors la tine.”

Nobile Doamne și nobili Cavaleri ai Templului,
Iubiți credincioși,

Probabil că ați fost puțin surprinși de această scurtă poveste, dar ea ne relatează un adevăr trist: mulți dintre creștinii de astăzi nu mai cunosc Biblia – temelia credinței și a vieții creștine. O statistică arată că doar 35 la sută dintre creștini citesc regulat din Scriptură, iar o recentă emisiune de televiziune a scos la iveală că mulți dintre creștinii intervievați nu au știut ce se întâmplase în ziua Rusaliilor!

Biblia, cartea care este așezată pe altarele tuturor bisericilor creștine, este din ce în ce mai uitată, mai puțin cunoscută. Îndemnul pe care doresc să vi-l transmit astăzi este acela de a redescoperi Sfânta Scriptură, care cuprinde revelația lui Dumnezeu și voia sa pentru noi, oamenii. Fiecare creștin trebuie s-o citească și s-o cunoască, după rânduielile Bisericii din care face parte. În Epistola către evrei, Sfântul Apostol Pavel scrie: ”Cuvântul lui Dumnezeu este viu și puternic, mai tăios decât orice sabie cu două tăișuri, el pătrunde până unde se

despart sufletul și duhul, încheieturile și măduva, și este în stare să judece gândurile și dorințele inimii”.

Cuvântul lui Dumnezeu nu este pur și simplu cuprins într-o carte rătăcită pe vreun raft al bibliotecii, cuvântul lui Dumnezeu este viu! Cuvântul lui Dumnezeu nu poate fi zidit, nu poate fi oprit. Cuvântul lui Dumnezeu lucrează – cine îl ascultă, se schimbă, își reorientează viața, este curpins de darul și de puterea lui Dumnezeu.

În Regula Sfântului Bernard citim: ”La masa principală și la mesele de seară trebuie predicată învățătura sfântă. Dacă îl iubim pe Domnul cu adevărat, trebuie să îi ascultăm cu cea mai mare atenție mântuitoarele cuvinte și povețe.”

În secolele al XII-lea și al XIII-lea Cavalerii Templieri ascultau cu evlavie și respect ceea ce li se citea din Sfânta Scriptură, de exemplu, predica de pe munte a Mântuitorului Isus Cristos sau fragmente din sfaturile apostolice; ei ascultau cuvinte cum ar fi acestea:

Isus Cristos a spus: ”Ați auzit că s-a zis: *Ochi pentru ochi și dinte pentru dinte*. Eu vă zic însă: Nu vă împotriviți celui Rău. Ci, dacă te lovește peste obrazul drept, întoarce-l și pe celălalt.” (Matei 5, 30-39)

sau

Isus Cristos spune: ”Nu vă strângeți comori pe pământ, unde le mănâncă moliile și rugina și unde le sapă și le fură hoții, ci strângeți-vă comori în cer, unde nu le mănâncă moliile și rugina și unde hoții nu le sapă, nici nu le fură, pentru că unde este comoara voastră, acolo va fi și inima voastră.” (Matei 6, 19-21)

sau

Sfântul apostol Pavel spune: ”Vegheați, fiți tari în credință, îmbărbătați-vă, întăriți-vă. Tot ceea ce faceți să faceți cu dragoste.” (1 Corinteni 16, 13-14).

Între timp, Biblia nu mai este zidită, a fost tipărită, tradusă, este accesibilă tuturor. Astăzi, fiecare creștin este chemat să se lase ”cuprins de cuvântul viu și lucrător al Domnului”.

Bine cunoscuta istorisire a facerii lumii, din primele pagini ale Bibliei, relatarea catastrofei teribile din vremea lui Noe și promisiunea lui Dumnezeu față de oameni ne arată că universul nostru este în întregime opera Creatorului care a plămădit-o și o susține.

Relatările profeților, curajul mărturiilor lor ne arată că Dumnezeu vrea să schimbe drumul nefast al societății omenești care se îndepărtează tot mai mult de El.

Întruparea lui Dumnezeu în Cristos, mesajul cristic din Predica de pe munte, calvarul și Învierea Domnului sunt chezașia credinței noastre.

Decalogul, psalmii, aceste rugăciuni minunate, epistolele sfinților apostoli ne arată calea spre adevăr.

Biblia nu trebuie să fie zidită, ci să fie prezentă în casa fiecărui creștin, dar nu doar ca decor, ci ca o carte a inspirării și a trăirii. Toate confesiunile creștine îndreaptă credincioșii către o cunoaștere profundă a Scripturii. Decretul despre revelația divină (Dei Verbum) dat de Conciliul Vatican II îndeamnă ”foarte stăruitor pe toți credincioșii, ca prin citirea deasă a dumnezeieștilor Scripturi să-și însușească înalta cunoaștere a lui Isus Cristos, căci necunoașterea Scripturilor înseamnă necunoașterea lui Cristos!” (Dei Verbum, p. 240).

Un exemplu de cunoscător și promotor al Sfintei Scripturi pentru spiritualitatea răsăriteană este Sfântul Ioan Gură de Aur. Acest mare predicator, autor a mai multe omilii, îi îndeamnă pe credincioși să aibă fiecare câte un exemplar al Bibliei pentru a-și hrăni sufletul (Omilia a LIV-a la Evanghelia după Ioan, Cap. 3). De asemenea, el îi îndeamnă pe credincioși nu doar să păstreze cartea în casele lor, ci să își întipărească cuvintele ei în sufletele lor (Omilia a XI-a la Evanghelia după Ioan, Cap. 1).

Locul pe care îl are Sfânta Scriptură în viața unui creștin protestant este redat cel mai bine în cea de a patra strofă a imnului bisericesc "Cetate tare-i Dumnezeu", în care Martin Luther scrie:

"Să nu se-atingă de Cuvânt!
Să-l lase cum e-n carte.
Scriptura și cu Duhul Sfânt
Ne sunt a noastră parte.
Și de-ar amenința
Chiar viața să ne ia
Tiranul inamic,
Noi n-am pierdut nimic!
Cristos e Domn și moarte!"

Nobile Doamne și nobili Cavaleri ai Templului,
Să ne amintim cuvintele sfântului apostol Pavel către efeseni: "Luați coiful mântuirii și sabia Duhului, care este Cuvântul lui Dumnezeu" (Efeseni 6, 17). Sunteți permanent înarmați cu acest cuvânt viu și lucrător pe care îl puteți mărturisi. Prin intermediul lui, dobândiți capacitatea să alinați, să îmbărbătați sau să susțineți o poziție! Bernard de Clairveaux spune: "Dacă un Templier îl iubește pe Dumnezeu cu adevărat, trebuie să asculte de mântuitoarele cuvinte și povețe – altfel sabia pe care o poartă este nefolositoare."

Iubiți credincioși,

Locul Sfintei Scripturi este în inimile noastre. Un creștin meditează, se roagă și își însușește cuvântul divin. Astfel, Sfânta Scriptură devine temelia vieții și a credinței sale. Să redescoperim împreună Scriptura, să ne apropiem de această Carte, să avem curajul să mărturisim acest Cuvânt și să ne ghidăm viața după îndemnul său.

Sfântul apostol Petru –afirmă: "Ați fost născuți din nou, nu dintr-o sămânță pieritoare, ci nepieritoare, prin cuvântul cel viu și nepieritor al lui Dumnezeu, fiindcă: orice făptură este ca iarba și toată slava ei ca floarea ierbii: iarba se usucă și cade, dar cuvântul Domnului rămâne în veac" (1 Petru 1, 23-25). Amin.

Dr. Daniel Zikeli, Episcop-Vicar

Mare Ofiter de Onoare

Mare Capelan al Marelui Priorat General Magistral al Romaniei